

РЕШЕНИЕ

№ 6052

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 22.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9127** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № ППН-01-1391/17.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни, с което се обявява жалба от А. П. К. - З. за основателна по отношение на жалбоподателя и му се дава предписание в 3 месечен срок от влизане на решението в сила да предприеме необходимите технически и организационни мерки за събиране на точна и коректна информация при сключване на договори с потребители, вкл. за повторна проверка на вече събраната информация.

Жалбоподателят посочва, че не може да извършва повторна проверка на личните данни на клиентите си, защото ако една лична карта е неистинска, А1 няма достъп до системите на МВР, за да извърши проверка и установи този факт. Сключените два договора съдържат лични данни на заинтересованата страна поради човешка грешка, а не поради грешка на системата. Няма механизъм, по който да се провери и дали личните данни са актуални или точни. Не е възможно и личните данни да се изискват от банкови институции, през които са направени преводи. Поради това постановеното решение е невъзможно за изпълнение. А1 е представило правилата на дружеството за обработка на лични данни, от които става ясно, че е предприело всички необходими технически и организационни мерки, свързани със събирането, обработката и съхранението на лични данни. Поради това решение Решение № ППН-01-1391/17.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендират се разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, редовно уведомен, в становище от 19.10.2020г. оспорва жалбата. Счита, че оспореното решение е постановено от компетентен орган при спазване на процесуалния и материалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Заинтересованата страна (ЗС) - А. П. К. - З., редовно уведомена, в становище от 07.10.2020г. оспорва жалбата и моли същата да се отхвърли като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по жалба на А. П. К. - З. с рег. № ППН-01-1391 от 20.08.2019г. за неправомерно използване на личните й данни – ЕГН от [фирма] в договор, сключен с друго лице.

С писмо от 29.11.2019 г. на главния секретар на КЗЛД е уведомено [фирма] за откритото административно производство и му е указано да изпрати становище и всички относими доказателства. В становище на [фирма] от 20.12.2019г. е посочено, че ЗС е посетила офис на дружеството и е поискала да стане негов абонат. При проверка в системата служителят, разгледал заявлението й, е установил, че ЕГН-то й фигурира в договори с друг абонат на дружеството – И. А. А.. Поради това А1 е предприело необходимите действия за премахване на грешните данни. Към становището са приложени договор № М3484225 от 09.01.2013г. и договор № М3485208 от 10.01.2013г. с И. А. А.. Посоченото в тях ЕГН съвпада с това на А. П. К. - З. в удостоверението за наследници на съпруга й на л. 104 гръб.

Въз основа на така събраните данни, на заседание на КЗЛД на 07.05.2020г. по протокол № 17, т.2, жалбата на А. П. К. - З. е приета за допустима и е насрочено разглеждането й в открито заседание. Страните са уведомени за заседанието. От Районна прокуратура [населено място] е изискано постановление за отказ да се образува наказателно производство от 10.12.2019г. по жалбата на заинтересованата страна. На 20.05.2020г. е получено писмо от А1, в което се посочва, че ЕГН-то на ЗС е заличено от системата, видно от системен екран от 23.12.2019г. Договорите с И. А. са прекратени поради неплащане като вземането на А1 е прехвърлено на подизпълнител за събиране. Представени са справка за прехвърляне на вземанията срещу И. А. през 2016г. и 2017г. и за направени плащания през 2013г. и 2018г. Към писмото е приложена Инструкция за обработка и защита на лични данни на абонати, в сила от 25.05.2018г. От инструкцията става ясно как се осъществява достъпът до личните данни в системата на А1, като служителите преминават инструктаж и попълват декларация, която ги задължава да защитават и не разгласяват личните данни, до които имат достъп. За всяко въвеждане или промяна в данните от електронния регистър се съхранява информация за дата и час на въвеждане и лица, които го извършват. Посочени са мерките за защита на данните в електронния регистър. В раздела за архив на документацията са предвидени правила за предаване в архив на договорите с потребители, както и за тяхното съхранение, достъп до помещенията, в които се съхраняват, и предоставяне на информация от тях. Приложена е още Инструкция за работа с чувствителна информация от 25.05.2018г., според която ЕГН-то представлява чувствителни данни, обработката на които се извършва от оторизирани служители при наличие на конкретни причини: заявка за промяна по договор, плащане на фактура, жалба и др. От Процедура за сключване на нов договор

за услуга от 01.12.2017г. е видно, че независимо дали клиента е нов абонат или е съществуващ, служител задължително прави проверка на предоставения в оригинал документ за самоличност. Служителят е отговорен за проверката на данните в системата и за правилното им отразяване в договора и в системата. Към тази процедура е приложена Инstrukция №1 за сключване на договори с физически лица, от която е видно, че при сключване на договор с нов абонат се представя лична карта, от която се сменя копие, което се заверява от клиента. Прави се проверка в системата с цел сравнение с вече въведени данни (т.4.1.2). При сключване на договор със съществуващ абонат отново се изисква документ за самоличност, като служителът проверява в системата на МВР за неговата валидност и отразява в системата на А1 актуалния такъв.

Преписката е разгледана на заседание на комисията на 21.05.2020г. по протокол № 20, т. 5 от дневния ред, въз основа на който е издадено и процесното решение. В него жалбата на А. З. по отношение на [фирма] е приета за основателна, тъй като операторът не е предприел необходимите мерки във връзка с идентификацията на действителния потребител на услугите и проверка на личните му данни. В двата договора са попълнени едни и същи сгрешени данни, като не е извършена повторна проверка дали данните са точни. Не е извършена проверка и в периода на плащанията въз основа на постъпилата информация от банковия превод на сумите или на място чрез проверка на документа за самоличност. Освен това в периода 2013г-2019г., когато данните са актуализирани, не са били предприети мерки от оператора за точност на данните. Представените правила са от 2017г. и 2018г., които обаче не са убедително доказателство за спазването на изискването на чл.5, §1, б. „г“ от Регламент ЕС 2016/679, защото не задължават служителите да извършват проверки на вече събраните данни. Поради това е налице нарушение на принципа на точността на данните в периода 09.01.2013г. – 23.12.2019г., като част от него – след 25.05.2018г. попада в обхвата на регламента. Комисията е извършила преценка на мерките, които са приложими към конкретния случай и е избрала тази по чл. 58, §2, б. „г“ с оглед нарушаване на принципа на точност на данните на един субект без претърпени вреди от този субект, като данните са изтрети. Същевременно са налице други подобни нарушения от страна на жалбоподателя, установени с влезли в сила решения № ППН-01-33 от 21.12.2018 г., № ППН-01-26 от 27.06.2018г., № ППН-01-152 от 12.06.2018г., № Ж-974 от 09.02.2016г., Ж-32 от 22.01.2018г., Ж-267 от 01.11.2016г. и Ж-44 от 23.03.2015г., приложени по делото. Поради това е дадено предписание на жалбоподателя да предприеме необходимите технически и организационни мерки за събиране на точна и коректна информация при сключване на договори с абонати, вкл. за повторна проверка на вече събраната информация, и е даден срок за изпълнение на предписанието – 3 месеца. Решението е взето с мнозинство от трима от общо четиримата членове на КЗЛД като един го е подписал с обособено мнение, в което е изложил съображения, че на жалбоподателя следва да се наложи имуществена санкция.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Видно от обратна разписка на л. 32 от делото, оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 19.08.2020г., а жалбата е подадена на 28.08.2020г. Разгледана по същество, жалбата е

неоснователна по изложените по-долу съображения.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. КЗЛД е събрала всички необходими при разглеждане на спора по същество доказателства, съгласно разпоредбата на чл. 36 от АПК, и е изследвала обективно всички факти като подробно е мотивирала изводите си в атакуваното решение.

Не е налице и противоречие на оспорения акт с материалния закон. Основният извод на Комисията е, че личните данни на ЗС са обработени от жалбоподателя по договори с друго лице се подкрепя от представения по делото доказателствен материал. В чл.5, §1, б. „г“ от ОРЗД е въведен принципа на точност на данните, според който личните данни са точни и при необходимост трябва да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“). В случая жалбоподателят е нарушил този принцип като в продължение на 6 години, от които една година и половина след влизане в сила на регламента, е съхранявал лични данни на ЗС – ЕГН, в договор с друго лице. ЕГН е достатъчен признак за идентификация на едно лице без други негови данни и не се променя, т.е. веднъж даден на лицето, този номер остава до смъртта му. Поради това са неотнормирани твърденията на жалбоподателя относно проверката на актуалност на документите за самоличност, защото смяната на тези документи не влияе върху ЕГН. В случая е била необходима проверка на точността на данните, а не на тяхната актуалност, каквато не е извършена и след приемане на приложените по делото правила и инструкции за защита на личните данни. Още повече, че лични данни са предоставени на колекторска фирма за събиране на вземания, като не е извършена проверка на точността им преди това. Такава проверка не е предвидено да се извършва и в самите правила. Не е извършена при плащанията по фактурите, въпреки че такава е предвидено да се прави в правилата. В общи линии предвидените в правилата проверки се извършват само при сключване и промяна в договори, но не и текущо – при плащания, при липса на плащания, при прекратяване на договори, при поискана от оператора справка и т.н. Поради това правилно е наложено процесното предписание. Изборът на правомощие по чл. 58 от ОРЗД е въпрос на оперативна самостоятелност, като подлежи на съдебен контрол за законосъобразност само относно това дали са спазени пределите на оперативната самостоятелност. Съгласно чл. 169 от АПК при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Оперативната самостоятелност е възможност да се избира измежду няколко възможни решения, всяко от които е законосъобразно, но в различна степен целесъобразно. В случая, правилно КЗЛД е избрала ефективна мярка - даване на предписание по отношение мерките за осигуряване на точност на съхраняваните лични данни, като е изложила своите мотиви. Същите са съобразени с конкретните данни и съответстват на тежестта на нарушението. Последното е без вредни

последници, личните данни на жалбоподателя са заличени от системата, като КЗЛД изрично е посочила, че административната санкция следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на извършителите на нарушението. Спазено е законовото изискване за излагане на мотиви за избраната мярка, поради което не е налице нарушение от страна на административния орган по приложението на закона.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че предписанието е невъзможно за изпълнение, защото не могат да се извършат проверки за истинност на личната карта. В случая такава проверка не е била необходима, тъй като няма данни, видно и от постановлението на РП – П. за прекратяване на производството, личната карта на И. А. да е била неистинска с подправено ЕГН. Напротив, налице е попълване на грешно ЕГН в договор с трето лице поради липса на правила за съблюдаване на точност на личните данни към 2013г., когато са подписани договорите с това лице. Разписаният механизъм в правилата от 2017г. и 2018г. очевидно също не покрива изискването за разумни мерки - технически, организационни или други, които да гарантират чрез проверка или по друг начин събиране на точни и актуални данни за клиентите. Доказателство за това е факта, че и след приемането на тези документи личните данни на ЗС са били обработвани неправомерно. В този смисъл, упражнявайки правомощието си по чл. 58, § 2, б. "г" от ОРЗД, съгласно който КЗЛД може да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на регламента, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок, не е нарушила закона. Корективната мярка е съобразена с вида на нарушението. Вярно е посоченото от съда, че корективните мерки по чл. 58, § 2, б. от "а" до "з", имащи характер на принудителни административни мерки по определението на чл. 84 от ЗЗЛД са разписани в условията на алтернативност, в който смисъл е и нормата на чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД. В случая изборът на мярка е правилен, като обосноваването ѝ се съдържа в мотивите на комисията относно извършването на конкретното нарушение, което е от категорията на разписаните в чл. 58, § 2, б. "г" от ОРЗД, т. е. не е налице нарушение на материалния закон. Не се споделя и довода, че предписанието не дефинира какви точно мерки трябва да се предприемат, защото разпоредбата вменява на администратора или обработващия лични данни да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент, в указан начин и срок за това. В случая на дружеството не следва да бъде указвано как точно да постъпва - какви мерки да предприеме, тъй като посоченото зависи от възможностите на самото дружество и от конкретната организация на работата, като няма как да бъде указано какви да са конкретните разумни мерки. Видът им зависи изцяло от преценката на дружеството, но същите следва да осъществяват целта на закона - да осигуряват точност на събираните лични данни и да гарантират своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват, т. е. да препятстват извършване на нарушение като констатираното.

С оглед изложеното съдът приема, че процесното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора основателна се явява претенцията на ответника в становище от 19.10.2020г. за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200 лева.

Воден от горното Административен съд София-град, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ППН-01-1391/17.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 200 лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: